

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/130/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6222010080
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6222010080.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaného S. N., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. decembra 2022, konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/29/2022 zo dňa 25. 08. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného S. N. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/29/2022 zo dňa 25. 08. 2022, bol obž. S. N. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 09. 07. 2021 okolo 22. 00 h v obci Želovce na konajúcej sa diskotéke „Šošár“ verejne a na mieste verejnosti prístupnom po prechádzajúcej slovnej roztržke fyzicky napadol S. N. a to tak, že potom ako bol S. N. upozornený koordinátormi diskotéky, že nemôže mať vlastnú fľašu alkoholu, túto fľašu S. N. zahodil do trávy, začal byť vulgárny a agresívny, načo ho S. N., ako koordinátor chcel vyviešť von z areálu diskotéky, pričom udrel S. N. päťou do tváre na líce a nos na ľavú stranu a následne po vyvedení S. N. pred areál ho ešte udrel 2x otvorenou dlaňou na ľavú stranu tváre, následkom čoho S. N. spadol smerom na chrbát a zadnú časť hlavy, ktorú si udrel o asfalt a na chvíľu zostal v bezvedomí, potom ho S. N. odtiahol na trávu a z miesta odišiel, čím týmto konaním spôsobil S. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. S. XXX podľa vypracovaného znaleckého posudku zlomeninu zygomaticomaxilárneho (jarmovočelustného) komplexu vľavo s miernym posunom, trieštivú zlomeninu očnénice vľavo s miernym posunom, pomliaždenie s tržnou ranou v temenno záhlavnej oblasti, otras mozgu 1. stupňa a pomliaždenie očnej gule vľavo so zakrvácaním do očného bielka s dobou liečby a práceneschopnosti v trvaní 4 týždne.

Za toto konanie bol odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. mu okresný súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. obžalovanému uložil aj povinnosť nahradiť poškodenému S. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. S. č. XXX škodu vo výške 4 985,20 Eur a so zvyškom nároku na náhradu škody podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného okresný súd odkázal na civilný proces a poškodenému Dôvera, zdravotná poisťovňa, a. s., L. 5, XXX XX H., P.: XX XXX XXX uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu vo výške 118,36 Eur.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil najmä tým, že v zmysle záverov znaleckého posudku č. XXX/XXXX, ako aj z výpovede, ktorú znalec Z.. Q. Q. vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 15.08.2022, mal za preukázané, že k poškodeniu zdravia poškodeného došlo v dôsledku úderu do oblasti tváre.

Jednoznačne sa nedalo určiť, či toto poškodenie nastalo v dôsledku jedného alebo viacerých úderov, nakoľko na to mala vplyv šírka päste útočníka. Znalec s určitosťou uviedol, že poškodený si zranenia nemohol spôsobiť pádom, nakoľko keby tomu tak bolo, tak by mal odreniny na vystupujúcich častiach tváre, prípadne škrabance na tvári, čo ale poškodený nemal. Zranenia na poškodenom mohli byť spôsobené buď úderom rukou, avšak nemožno vylúčiť ani kop nohou, ak mal útočník obutú mäkkú obuv.

Zároveň mal prvostupňový súd bez akýchkoľvek pochybností za preukázané, že obžalovaný spolu so svedkom B. H. ako koordinátori diskotéky zasahovali proti poškodenému S. N., ako návštevníkovi diskotéky. Zároveň poukázal na konzistentnú výpoveď poškodeného tak na polícii dňa 11.02.2022, ako aj na hlavnom pojednávaní dňa 25.08.2022. Zároveň vo svojom odôvodnení rozhodnutia sa riadne vysporiadal s výpoveďami svedkýň P. B. a B. N., ktoré vyhodnotil ako účelové, v snahe napomôcť zbaveniu viny obžalovaným. Poukázal, že iné svedkyne a to K. A. a K. E., ako návštevníčky diskotéky opísali dej inak. Svedkyne sa práve nachádzali pri platení vstupného a bezprostredne vnímali, ako SBS-kár udrel poškodeného. Vzhľadom na tieto skutočnosti mal prvostupňový súd za preukázané, že ku skutkovému deju došlo tak, ako bolo obvinenému kladené za vinu, zároveň sa súd zaoberal aj časťou obhajoby, v ktorej obhajoba tvrdila, že vykonaný rekogničný úkon v rámci vyšetrovania bol nezákonný dôkazom, pretože svedkyňa A. bola poškodeným ovplyvňovaná na výpoveď. Prvostupňový súd z vyhodnotenia rekognície vyvodil, že poškodený a svedkyňa A. opoznali obžalovaného na 100 % a svedkyňa E. na 80 %, pričom všetky úkony boli vykonané potom, ako boli títo svedkovia zápisnične vypočutí a mali možnosť sa k osobe páchatel'a vyjadriť a opísať ho. Obsah komunikácia bez sociálnej siete medzi svedkami nemožno považovať za dôvod pre vyslovenie nezákonnosti rekogničných úkonov, nakoľko ňou svedok poškodený nijakým spôsobom neovplyvňoval svedkov.

Proti tomuto rozsudku priamo do zápisnice podal odvolanie obžalovaný, ako aj jeho obhajca čo do viny a trestu, ktoré neskôr prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil, kde poukazoval na jednotlivé výpovede svedkov a na rozpory v jednotlivých výpovediach, pričom poukazoval aj na výpovede svedkov a to U. a N., ktorí s poškodeným sedeli pri jednom stole, ako aj na výpoveď samotného poškodeného. Mal za to, že bolo nepochybne preukázané, že osoba, ktorá mala udieť päšťou poškodeného pri stole a osoba, ktorá mala dať dve facky poškodenému vonku pred diskotékou, nemohla byť tá istá osoba. Nemohlo byť vylúčené, že konštatované zranenie mohol poškodený utrpieť od osôb, ktoré sa buď nachádzali na parkovisku mimo areálu diskotéky, keď podľa výpovede svedkyne N. ešte aj dve hodiny po vyvedení z areálu videli sedieť poškodeného na obrubníku parkoviska. Navyše ani svedok N., ktorý bol v spoločnosti poškodeného v areáli a následne po vyvedení z areálu bol v jeho spoločnosti aj mimo areálu po tom, ako sa po hodine vrátil do areálu diskotéky a rozprával so svedkyňou B., nič nehovoril o tom, že mal poškodený nejaké zranenia a ani neopisoval situáciu, ktorá by čo i len naznačovala, že ho vyvádzajúci koordinátori, či už z areálu diskotéky alebo vonku mimo areálu diskotéky fyzicky atakovali. V tejto súvislosti je nevyhnutné zdôrazniť, že svedkovia H. a svedkyňa N., ktorá stála pri vchode do areálu v rozpore so svedkyňami A. a E. tvrdila, že obžalovaný N. a svedok H. vyviedli poškodeného popod pazuchy len ku vchodu do areálu diskotéky a potom sa obaja vrátili späť do areálu diskotéky.

Zároveň mal za to, že v súvislosti s výpoveďou A. a E. je tiež potrebné konštatovať, že samotná svedkyňa A. sa cez svedka U. kontaktovala s poškodeným a na jeho návrh išla svedčiť. Zároveň poukázali aj na zákonnosť realizácie rekognície obvineného samotným poškodeným, ako aj svedkyňami A. a E.. Zo spisového materiálu je zrejmé, že ešte pred realizáciou rekognície, dokonca pred prvými výsluchmi realizovanými pred vznesením obvinenia, došlo dňa 11.07.2021 prostredníctvom sociálnej siete ku kontaktu samotného poškodeného so svedkyňou A., kde jej poškodený poslal fotografiu 5 osôb s otázkou, či bol na miest niekto z nich. Je zrejmé, že poškodený pri rekognícii, klamal, keď tvrdil, že ihneď spoznal na 100 % osobu obžalovaného, avšak nepriznal, že v čase komunikácie s A. vôbec nevedel, kto sa mal na mieste činu nachádzať. Zároveň poukázali na nezákonný výrok o náhrade škody, ktorý nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, nakoľko súd nezohľadnil ani ust. § 441 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im prechádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.

1 Tr. por. Po postupe citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Krajský súd mal za to, že so všetkými týmito zásadami sa okresný súd pri rozhodnutí o vine dôsledne riadil a v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, pričom v ňom uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Na základe vykonaného dokazovania má krajský súd za to, že z predmetných dôkazov jednoznačne vyplýva, že zranenia si poškodený nemohol spôsobiť inak, len úderom do oblasti tváre a to s najväčšou pravdepodobnosťou úderom rukou. Zároveň má za to, že argumentácia obhajoby o tom, že medzi jednotlivými výpoveďami svedkov sú také rozpory, ktoré by vyvracali skutočnosť, že obžalovaný ako tretí koordinátor mohol poškodeného udrieť do oblasti tváre, krajský súd má za to, že z vykonaného dokazovania je jednoznačne preukázané, že tento úder prišiel práve od osoby obžalovaného. Zároveň sa stotožňuje so stanoviskom prvostupňového súdu o tom, že rekognícia bola vykonaná správne v zmysle § 126 ods. 1 a § 138 Tr. por., pričom je zrejmé, že tak poškodený, ako aj svedkyňa A. dokázali obžalovaného jednak opísať a jednak pri rekognícii na 100 % opoznať. Krajský súd má za to, že aj v prípade, ak by bola výpoveď poškodeného pri rekognícii účelová, rekognícia zo strany svedkyne A., ako aj svedkyne E. v dostatočnej miere preukazuje vinu obžalovaného. Zároveň v zmysle § 441 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 450 Občianskeho zákonníka má krajský súd za to, že nárok na náhradu škody a aj jej výška bola poškodeným preukázaná a nedbanlivostné zavinenie poškodeného bolo v takej nepatrnej miere, resp. vôbec, že ani nemohlo dôjsť k jej moderácii.

Krajský súd má zároveň za to, že prvostupňový súd pri určovaní trestu správne určil jednu poľahčujúcu okolnosť a to v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák. a uložil obžalovanému zákonný trest a to na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov. Má za to, že prvostupňový súd správne vyhodnotil nebezpečnosť konania obžalovaného a správne pristúpil k podmienčnému odloženiu trestu na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Zároveň mal za to, že priznaná povinnosť nahradiť poškodenému vychádza z bodového ohodnotenia v zmysle znaleckého posudku a bola vyčíslená riadne, pričom vo zvyšku za spôsobenie inej škody bol poškodený odkázaný správne na civilný proces.

S poukazom potom na hore uvedené dôvody senát krajského súdu dospel k záveru, že v konkrétnom prípade je odvolanie obžalovaného nedôvodné a toto v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.